

ALBERT ROSSELL

albert.rossell@periodistes.org

Incompatibles amb els horaris de la tele

Cada vegada hi ha més gent que s'ha de llevar d'hora. La compactació dels horaris laborals o acadèmics al matí, haver de fer llargues distàncies per anar a estudiar o treballar (9.490 anoiens van a guanyar-se les garrofes fora de la comarca, segons l'Idescat, amb dades de 2001. Segur que ara són molts més), els torns de feina... Són només alguns dels motius que han fet que la gent s'habitui a posar-se d'hora el despertador. El que marca els hàbits nocturns, en canvi, són els horaris de la televisió (amb el permís d'internet). Immutables davant d'aquesta tendència social, les

televisions situen els programes de màxima audiència cada vegada més tard. Col·loquen la majoria de sèries, pel·lícules i programes que competeixen pel share a partir de les 22.00 hores i és fàcil que s'allarguin fins més enllà de la mitjanit. Els partits de futbol de lliga i copa que es retransmeten en obert també comencen a les 22.00h. Tot plegat fa que cada vegada dormim menys. El cas francès és paradigmàtic de fins a quin punt la televisió marca les pautes de la població. Amb la supressió de la publicitat nocturna a la televisió pública, des de l'1 de gener de 2009, els programes

«Les cadenes col·loquen la majoria de sèries, pel·lícules i programes que competeixen pel share a partir de les 22.00 hores i és fàcil que s'allarguin fins més enllà de la mitjanit. Tot plegat fa que cada vegada dormim menys».

de prime time de France Télévisions comencen abans, a les 20.35. Aquest fet ha provocat que les televisions privades hagin reajustat les seves gralles. Com a conseqüència, ara hi ha un milió de francesos més que van a dormir entre les 22.30 i les 22.45h, en relació als que hi havia el 2008. És una incògnita quins canvis d'hàbits comportaran, al nostre país, les noves maneres de mirar la televisió, sobretot la televisió per internet i la fragmentació d'audiències que provocarà la Televisió Digital Terrestre (TDT). ¿Alguna gran cadena gosarà moure fitxa i avançar els horaris per diferenciar-se dels competidors? El que està clar són els beneficis socials que s'obtidrien si es dormís més: menys irritabilitat i més bon humor, menys cansament, més facilitat de concentració en els estudis, més productivitat a la feina, menys accidents laborals i de trànsit... Això per no parlar dels avantatges que tindrien les empreses d'aquí si tinguéssim uns horaris més sincronitzats amb la resta d'Europa. Ui, escrivint i escrivint, se m'ha fet tardíssim! Me'n vaig a dormir. Bona nit.

RAFAEL MOYA

http://www.rafamoya.com

Flashmob

Divendres, 7 de la tarda, l'estació de Sants està plena de gom a gom. Moltes persones tornen a casa després d'un dia de feina, d'altres escapen de Barcelona cap a llocs més tranquils. Sembla que hi ha més persones que mai. Sobtadament, sonen els primers acords de *Thriller* de Mickel Jackson que envaeixen l'estació. Una jove d'aspecte fràgil comença a ballar. Els seus moviments espasmòdics criden l'atenció dels que estan al seu costat. Des de punts llunyans del recinte diverses persones s'uneixen al ball. De mica en mica centenars de persones ballen perfectament sincronitzades davant l'estupor d'altres tantes que no donen crèdit als seus ulls. Quan acaba la música, els ballarins es dispersen ràpidament. Això és un flashmob, un acte organitzat mitjançant les xarxes soci-

als virtuals. En aquests actes un grup de persones realitzen una acció inusual i després se'n van. Per a molts, una ximpleta, una anècdota, una estupidesa. Tanmateix, pot ser un indicatiu de l'apogeu de l'ésser social. Fins ara, i com característica del postmodernisme, hem assistit a un procés de personalització de la societat. Varem passar dels grans principis i ideologies a un individualisme radical, a un egocentrisme exagerat. Actualment ens importa la nostra imatge, ens importa ser reconeguts com a persones amb èxit i això significa ésser poderosos i/o rics que bàsicament és l'única mesura vàlida a la nostra societat. Hem oblidat que som éssers socials. Hem oblidat els objectius socials i la responsabilitat social. Pensem

Actualment ens importa la nostra imatge, ens importa ser reconeguts com a persones amb èxit i això significa ser poderosos i/o rics, que bàsicament és l'única mesura bàsica en la nostra societat.

que els grans temes com ara l'economia, l'educació, la cultura, la justícia són coses d'altres i no nostres. Ara bé, és constatable un renaixement de la col·lectivitat versus l'individualisme i, com els flashmob, existeixen accions col·lectives que van formant part de la vida diària. Efectivament tenen un sentit bàsicament estètic però jo no crec en la sèrietat de les grans ideologies que poden moure col·lectius. Crec en les persones que tenen consciència social i col·laboren col·lectivament en objectius, en ocasions lúdics però de vegades també solidaris. I no ho dubtis, el jo egocèntric està donant pas al jo social. Curiosament les primeres accions col·lectives actuals tenen una base lúdica, estètica, original i per a molts inofensiva, ingènua, potsers. Ara bé, tota revolució té la seva cara estètica i anecdòtica i els flashmob poden ser la cara estètica de la revolució actual. Per això, quan vegeu algun grup de gent immòbil, (com ja ha passat a Igualada amb el col·lectiu Igualada Neta en el carrer Argent), o ballant plegats o fent una guerra de coixins no us espanteu pas i uniu-vos a ells, despulleu-vos del vostre jo i experimenteu el jo social que segurament havíeu oblidat. És un entrenament.

RAMON BORRÀS

Alcalde de Sta. Coloma de Queralt

Municipis de segona

El passat 25 de març de 2010, va sortir publicat en el DOGC núm. 5595, el Decret 43/2010, de 23 de març, pel qual s'aproven mesures urgents per pal·liar els danys ocasionats i reduir els riscos al medi natural amb motiu del temporal de neu de març de 2010. El municipi de Santa Coloma de Queralt figura inclòs en l'annex 1 de l'esmentat Decret, com a municipi afectat. Per aquest motiu, només podia ser beneficiari per sol·licitar plans d'ocupació, els quals permetrien la contractació de persones, per a la neteja de boscos, de les zones arbrades, per a la recuperació de camins i lleres, i també per a la retirada d'arbres i fusta acumulada a causa de la nevada. En data 31 de març de 2010, l'Ajuntament de Santa Coloma de Queralt, va escriure una carta al president de la Generalitat de Catalunya, al conseller d'Economia i Finances, al conseller de Governació i Administracions Públiques, a la consellera de Treball i al conseller de Medi Ambient i Habitatge, com a persones signants de l'esmentat Decret, mitjançant la qual sol·licitava la inclusió del municipi de Santa

Coloma de Queralt a l'annex 3 Relació d'ajuntaments de la línia d'ajuts específics, ja que només aquests municipis podien ser beneficiaris d'obtenir ajudes per despeses extres de personal, per lloguer de maquinària de neteja i per neteja de neu en vies urbanes (conceptes pel quals l'Ajuntament de Santa Coloma de Queralt va haver de sufragar una important despesa extraordinària). D'acord amb els acords presos pel govern de la Generalitat, de data 13 d'abril de 2010, els quals es van publicar a la pàgina web de la Presidència, en l'apartat "Més ajuts per a municipis afectats per les nevades", hi figurava la població de Santa Coloma de Queralt com a població que rebria un ajut per al pagament de despeses extraordinàries generades per les nevades. Els mitjans de comunicació es van posar en contacte amb mi, per tal que manifestés la meua opinió, envers l'acord adoptat per la Presidència per la inclusió del municipi en aquestes ajudes. Els vaig contestar que la decisió d'acord del govern era encertada i de justícia per al municipi.

La nostra sorpresa va ser quan, en data 19 d'abril de 2010, va tenir entrada a l'Ajuntament, l'acord del Govern de la Generalitat, pel qual es desestimava la sol·licitud presentada per l'Ajuntament de Santa Coloma de Queralt d'inclusió del municipi a l'annex 3, per no reunir un dels requisits imprescindibles establerts a l'article 8 del Decret, que textualment deia: "haver resultat afectats per un tall de subministrament elèctric de més de 24 hores que hagués perjudicat un mínim del 25% de la població del municipi i de resultes del qual, hagués esdevingut impossible la prestació dels serveis bàsics i obligatoris corresponents".

Ara, des de l'Ajuntament, ens formulem les següents preguntes: per què va desaparèixer, al cap de pocs dies, el nom de Santa Coloma de Queralt dels acords de govern de la pàgina web de la Presidència, quan en un principi hi figurava com a municipi beneficiari? Per què ha de ser un requisit imprescindible haver patit un tall en el subministrament elèctric de més de 24 hores, per gaudir d'una ajuda per a la neteja de la neu en vies urbanes? Quina mena de relació existeix? Per què, segons aquest Decret 43/2010, només poden ser beneficiaris d'obtenir ajudes per despeses extres de personal, per lloguer de maquinària de neteja i per neteja de neu en vies urbanes, els municipis d'algunes comarques de les províncies de Barcelona i de Girona? És un Decret fet a mida? Els municipis de les comarques de la província de Tarragona, afectats pel temporal de neu, formem part del territori català? El municipi de Santa Coloma de Queralt se sent discriminat. En primer lloc, perquè Santa Coloma de Queralt, juntament amb el seus nuclis agregats: Aguiló, la Pobla de Carivenys i les Roques es van veure afectats tant pel temporal de neu del mes de gener com pel temporal de neu del mes de març, amb l'agregant dels efectes de les baixes temperatures, i, tant o més que d'altres municipis d'altres províncies; i, en segon lloc, perquè l'Ajuntament va haver de sufragar, amb recursos propis, despeses extraordinàries com: despeses extres de personal, lloguer de maquinària de neteja i neteja de neu en vies urbanes, que sí són objecte de subvenció per als municipis inclosos en l'annex 3.